

РЕШЕНИЕ

№ 6142

гр. София, 28.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5725** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

зводството е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

С Решение № 20110834/09.05.20121 г. постановено по н.а.х. дело № 4337/2021 г. по описа на Софийски районен съд е отменено НП – 42/24.02.2021 г., издадено от министър на земеделието, храните и горите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева, на основание чл. 41, ал. 1, т. 4 от ЗОЗЗ за нарушение на чл. 2, ал. 1 от ЗОЗЗ, поради което е подадена касационна жалба от М-рЗХГ, чрез пълномощник. В жалбата се правят оплаквания за допуснати нарушения от страна на СРС и решението е незаконосъобразно. Пороците, които касаторът сочи в жалбата си, съдът определя като нарушение на закона - касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Иска се да бъде отменено изцяло решението на РС и да се потвърди НП.

Ответникът, оспорва касационната жалба.

Представителят на СГП взема становище за неоснователност на касационната жалба.

ХХ касационен състав на АССГ след като извърши преценка на събраните по делото доказателства, с оглед посочените в жалбата касационни основания, намира, че жалбата е неоснователна.

Касационната инстанция не изследва фактите, а правилното прилагане на закона към

установените от първата инстанция факти. Касационното производство не е предвидено за отстраняване на грешките на страните, а на първо-инстанционния съд. Съгласно чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, административният съд разглежда касационните жалби срещу решенията на съответните районни съдилища по реда на глава XII от АПК. Чл. 218 от АПК по принцип свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи и служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от лице по чл. 210, ал. 1 от АПК, за което решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения. Пред първо-инстанционния съд са представени писмени доказателства и са събрани гласни такива.

Пред първата инстанция е представена административно-наказателната преписка, допълнена в хода на въззивното производство с изискани от съда относими писмени доказателства.

Видно от описанието на нарушението в АУАН и в НП, същото се изразява в това, че при проверка на 15.01.2021 г., със съставяне на АУАН 2/15.01.2021 г. на главен директор на дирекция „Аграрно развитие“ при ОДХ „Земеделие“ е установено, че към тази дата [фирма], като собственик на земеделска земя – ПИ с идентификатор 80409.5380.7 по КККР на [населено място], р-н Нови искър, СО, с площ от 1,4 дка, пета категория и 58 бонитетен бал, неполивна, без да е променил предназначението от земеделска земя е покрил терена с асфалтова настилка, което е нарушение по чл. 2, ал. 1 от ЗОЗЗ - Земеделските земи са основно национално богатство и се използват само за земеделски цели.

В издаденото на основание съставения АУАН НП-42/24.02.2021 е посочено ново основание по чл. 41, ал. 1, т. 4 от ЗОЗЗ унищожава хумусния пласт за налагането на имуществена санкция от 1000 лева.

СРС приема – не е установена дата на нарушение; чл. 2, ал. 1 от ЗОЗЗ не е разпоредба, която съдържа предписание/задължение за конкретно поведение, при неизпълнение на което да е предвидено налагането на административно наказание; въведената в НП разпоредба на чл. 41, ал. 1, т. 4 от ЗОЗЗ предвижда санкция за физическо лице, при установено нарушение по унищожаване на хумусен пласт на земеделска земя. Въззивен съд е приел, че това са СПН, които налагат да се отмени НП.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗАНН не се образува административно-наказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Т. е. ако АУАН е съставен в срок от три месеца от откриване на нарушителя, но над една година от извършване на нарушението, то издаденото въз основа на него НП ще е незаконосъобразно.

Тази разпоредба е тясно свързана с изискването по чл. 42, т. 3 от ЗАНН в АУАН да се посочва изрично датата на извършване на нарушението. Същото императивно изискване законът поставя и към съдържанието на НП – чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Императивното изискване в АУАН и в НП изрично да се посочва дата /или поне период/ на извършване на нарушението, е свързано с възможността за контрол върху законосъобразността на съставянето на АУАН и издаването на НП.

В съставения АУАН и в издаденото НП в случая административно-наказващият орган не е посочил изрично датата или поне времевия период на извършване на нарушението. При това положение съдът няма как да извърши проверка на законосъобразността на издаденото НП и да установи налице ли е спазване на преклузивните срокове по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН от страна на административно-наказващия орган.

Посочването на датата, на която е установено нарушението „към 14.01.2021 г.“, когато според АНО е унищожен хумусния пласт в имота на ответника не се доказва по никакъв начин. Безспорно към тази дата терена е бил с асфалтово покритие, но кога е положено то, за да се приеме, че именно с полагането му е унищожен хумусния пласт от почвата не е ясно, а по виждане на касационен състав не може и да се установи. Възражението на ответник пред АНО е, че имота е закупен през 2017 г. в този вид не се оборва от касатор, нещо повече – към актовете за собственост има протокол за предаване владение, със забележка, че и трите имота, сред които ПИ с идентификатор 80409.5380.7 са с постройки. Последното е индиция, че не може да се установи дата на извършване на нарушението, още по-малко негов автор за релевантния период по чл. 34 от ЗАНН. Това не е установено и не освобождава административно-наказващия орган от задължението да посочи датата на нарушението. Липсата на този съществен реквизит в съставения АУАН и в издаденото НП води до неговата незаконосъобразност.

Касационен състав приема извода на въззивен съд, че в хода на административнонаказателното производство АНО не е установил по безспорен начин и нарушителя. Нарушението не може да се установява единствено по причина, че имота с унищожен хумусен слой е собственост на ответника, а това не води до установено авторство на нарушението и дата на извършването.

Правилен е извода на въззивен съд, че санкционните разпоредби на ЗОЗЗ не могат да се прилагат от АНО извън тълкуването на нормата. 1. Чл. 2, ал. 1 от ЗОЗЗ не възлага правила за поведение – тази разпоредба е обща, има принципно значение, касателно това, какво е земеделска земя и как може да се ползва. 2. Санкцията е наложена на основание чл. 41, ал. 1, т. 4 от ЗОЗЗ, отнасяща се до нарушение, извършено от физическо лице, а в производството по установяване на административно нарушение и налагането на санкция по този ред е привлечено търговско дружество. Санкцията според тази норма е глоба, а АНО по силата на тази норма налага на търговеца имуществена санкция, без да има такава нормативна разпоредба.

С оглед изложеното, постановеното от първоинстанционния съд решение е правилно и законосъобразно, и следва да бъде оставено в сила.

Искането за разноси, направено от пълномощник на ответника е основателно и се уважава за сумата 300 лева, платена по договор за правна защита и съдеуйствие.

На основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, XX касационен състав на АССТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20110834/09.05.20121 г. постановено по н.а.х. дело № 4337/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата 300 (триста) лева, разноси за производството пред АССТ.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.